

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Țurcanu Igor, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Ticuș Gheorghe și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, emisă în cauza penală în privința lui

*Ticuș Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 17.02.2014 - până la 02.06.2017

instanța de apel:

de la 23.08.2017 - până la 22.05.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 20.07.2018 – până la 20.11.2018

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Căușeni din 02 iunie 2017, a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, (episodul din 07.05.2014), în privința lui Ticuș Gheorghe, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, fiind încetat procesul contravențional în baza art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, în privința lui Ticuș Gheorghe, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Prin aceeași sentință Ticuș Gheorghe, a fost declarat culpabil de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), 349 alin. (1) (două episoade), 349 alin. (1¹) (două episoade), 287 alin. (1), 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal (episodul din 18.10.2013), închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, (episodul din 07.05.2014), închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal (episodul din 07.05.2014), închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 349 alin. (1) Cod penal (episodul din 30.07.2014), închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal (episodul din 06.08.2014), închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal (episodul din 25.02.2014), închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (episodul din 29.04.2015), închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circuitul substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, al pedepselor aplicate, închisoare pe termen de 7 (șapte) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circuitul substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilită lui Ticuș Gheorghe, prin sentința Judecătorei Căușeni din 22 aprilie 2013 (condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de 5 ani), stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe o durată de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circuitul substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 07.05.2014 în jurul orei 17:30, Ticuș Gheorghe, aflându-se în centrul

XXXXX la intersecția străzilor XXXXX, întâlnindu-se cu Țurcanu Igor, cu care de mai mulți ani era în relații neprielnice, urmărind scopul de a se răzbuna pe acesta, având intenția de a-i cauza vătămări corporale ușoare, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, corpului, cât și o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea gambei piciorului stâng, cauzându-i vătămări corporale ușoare. În urma loviturii aplicate lama cuțitului de bucătărie s-a rupt și a căzut jos. Țurcanu Igor a reușit să fugă și să traverseze strada, iar în timp ce Ticuș Gheorghe alerga din urma lui, a intervenit colaboratorul de poliție al IP Căușeni, Anatolie Damian, care i-a curmat acțiunile infracționale.

Tot el, după săvârșirea acțiunilor descrise mai sus, continuând comportamentul antisocial, aflându-se lângă intersecția str. XXXXX, în preajma magazinului de flori, având intenția să sisteze activitatea polițistului Anatolie Damian, care în virtutea art. 123 alin. (1) Cod penal, este o persoană cu funcție de răspundere, deoarece ultimul l-a somat să înceteze acțiunile infracționale în privința lui Turcanu Igor, i-a aplicat acestuia lovituri cu pumnul în cutia toracică și a exprimat în adresa acestuia și a familiei acestuia în formă necenzurată amenințări cu răfuială fizică și omor. Apoi Ticuș Gheorghe a fost imobilizat de alți polițiști ce au venit în ajutor și transportat la Inspectoratul de poliție Căușeni. Fiind în incinta Inspectoratului de poliție Căușeni în Unitatea de Gardă, Ticuș Gheorghe realizându-și în continuare intenția infracțională, din motiv de răzbunare pe polițistul Anatolie Damian pentru faptul că acesta l-a împiedicat să-l omoare pe Țurcanu Igor, exprimând în adresa acestuia și a familiei acestuia în formă necenzurată amenințări cu răfuială fizică și omor, i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea testiculelor și l-a lovit cu pumnii în piept îmbrâncindu-l. În acest moment a intervenit polițistul Gîrjev Vitali, care în virtutea art. 123 alin (1) Cod penal, este o persoană cu funcție de răspundere, cu scopul de a curma acțiunile violente a lui Ticuș Gheorghe în privința polițistului Damian Anatolie. Ticuș Gheorghe având intenția să sisteze activitatea polițistului Gîrjev Vitale de curmare a acțiunilor sale violente l-a apucat de cravată și cămașă și a smuls cravata lovindu-l cu cătușele peste mâna dreaptă. După acesta Gîrjev Vitali l-a imobilizat pe Ticuș Gheorghe și i-a pus cătușele la mâini trăgându-le la spate. În același timp Ticuș Gheorghe a început să exprime cu cuvinte necenzurate în privința polițiștilor și familiilor lor amenințări cu răfuiala fizică și omorul spunând că după ce va fi eliberat îi va găsi pe toți polițiștii și se va răzbuna pe ei.

Tot el, Ticuș Gheorghe, la data de 18.10.2013, în jurul orei 13:30, aflându-se în strada XXXXX, demonstrând un cinism și obrăznicie deosebită, urmărind scopul de intimidare, într-un mod batjocoritor, s-a exprimat și i-a numit cu cuvinte și expresii necenzurate pe Sarev Alexandru, a.n. XXXXX, Cozei Parascovia, a.n. XXXXX și Paniș Natalia, a.n. XXXXX, iar la observațiile acestora, de a-și înceta acțiunile, Ticuș Gheorghe a reacționat agresiv, îi amenința cu aplicarea violenței și având o bâță din lemn, l-a strâns de gât la poartă și l-a maltratat pe Sarev Alexandru, aplicându-i lovituri cu piciorul în burtă. Iar, când Cozei Parascovia și cu Paniș Natalia, încercau de a-i curma acțiunile, Ticuș Gheorghe aplicând în continuare violență, le-a îmbrâncit. În rezultatul acțiunilor lui Ticuș Gheorghe, lui Sarev Alexandru i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de edem țesuturilor semi-toracelui drept, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX se califică ca vătămare neînsemnată, iar lui Cozei Parascovia, i-au fost provocate leziuni sub formă de echimoză umărului drept, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, se califică ca vătămare neînsemnată.

Tot el, Ticuș Gheorghe, la data de 25.02.2014 în jurul orei 10:20, urmărind scopul de intimidare și pricinuire a unor dureri fizice lui Bulgac Vasile, împreună cu minorul Gargalîc Maxim, au pătruns în atelierul Școlii Profesionale, din XXXXX, unde la acel moment se petrecea lecția practică cu grupa nr. 16 și îl căuta pe Bulgac Vasile, iar la observațiile maestrului Bulat Petru, de a părăsi sala atelierului, Ticuș Gheorghe, demonstrând un cinism și obrăznicie deosebită, într-un mod batjocoritor, s-a exprimat și la numit cu cuvinte necenzurate în prezența elevilor. Ulterior, la intervenția maiștrilor Amarei Sergiu și Timofeev Corneliu, de a curma acțiunile huliganice, Ticuș Gheorghe nu reacționa și se exprima în continuare cu cuvinte necenzurate în prezența elevilor. După ce, ieșind din atelier, l-a văzut pe Bulgac Vasile și s-a apropiat de acesta, încercând de a-l maltrata, însă, au intervenit maiștri Bulat Petru, Amarei Sergiu și Timofeev Corneliu, care l-au ținut, iar Ticuș Gheorghe, îl numea cu cuvinte necenzurate și îl amenința cu răfuială fizică lui Bulgac Vasile.

Tot el, Ticuș Gheorghe, la data de 30.07.2014, aproximativ la orele 13:00, fiind deținut în celula nr. XXXXX al Izolatorului de detenție provizorie a IP Căușeni, situat în XXXXX, urmărind scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, cunoscând cu certitudine că, Aurel Postică deține funcția de procuror, fiind

acuzator de stat pe cauza de învinuire a sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1), 349 alin. (1) și alin. (11) Cod penal, examinată de către Judecătoria Căușeni, l-a amenințat cu moartea pe Aurel Postica numit în funcție de procuror în procuratura r-lui Căușeni, prin ordinul Procurorului General nr. XXXXX, care în virtutea art. 123 Cod penal și art. 4 al Legii cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008 este persoană cu funcții de răspundere.

Tot el, Ticuș Gheorghe, la data de 29.04.2015, aproximativ la ora 15:20, în sala de primire-predare a deținuților în Penitenciarului 13 Chișinău, care este situat în XXXXX, conform pct. 75 secțiunea a 7-a a Statutului executării pedepsei de către condamnați, a fost efectuată percheziția lucrurilor personale ale deținutului Ticuș Gheorghe, care a fost reîntors în Penitenciarul 13 Chișinău din Căușeni, în cadrul căruia de către colaboratorii Penitenciarului 13 Chișinău, au fost ridicați doi ciorapi în care se afla masă vegetală uscată-mărunțită de culoare verde-cafenie, cu miros specific. Conform raportului de expertiză nr. XXXXX din XXXXX, masa vegetală uscată și mărunțită, de culoare verde-cafenie, prezentată la examinare în doi ciorapi, depistată și ridicată la 29.04.2015, în urma efectuării percheziției lucrurilor personale a deținutului Ticuș Gheorghe, reprezintă marijuană care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice, marijuana în stare uscată, constituie în total 14,70 g. (10,50 + 4,20). Conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, și listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantități mari de substanțe narcotice marijuană uscată se consideră cantitățile cuprinse între 2,0 g., până la 500 g.

3. Împotriva sentinței, pronunțată integral la 22 iunie 2017, au declarat apeluri:

- la 22 iunie 2017, inculpatul Ticuș Gheorghe;

- 05 iulie 2017, procurorul în Procuratura Căușeni, Sorocean Alexandru.

3.1 Procurorul în Procuratura raionului Căușeni, Sorocean Alexandru, invocând ilegalitatea sentinței și blândețea pedepsei, a solicitat casarea sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-1 recunoaște culpabil pe inculpatul Ticuș Gheorghe:

- în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.349 alin. (1) Cod penal (epizodul din 07.05.2014);

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (11) Cod penal (epizodul din 07.05.2014),

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1) Cod penal, (epizodul din 30.07.2014),

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, (epizodul din 18.10.2013),

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, (epizodul din 25.02.2014),

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (11) Cod penal, (epizodul din 06.08.2014 Penitenciarul nr.13),

- de stabilit lui Ticuș Gheorghe, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin se circuitul substanțelor narcotice sau celor similare lor, pe un termen de 5 ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (epizodul din 29.04.2015 Penitenciarul nr.13).

În baza prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de stabilit lui Ticuș Gheorghe pedeapsa cu 14 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin de circuitul substanțelor narcotice sau celor similare lor, pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin noua sentință de adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 22.04.2013, în baza art. 172 alin.(2) lit. c) Cod penal - 5 ani închisoare cu suspendare pe un termen de 5 ani și de a-i stabili lui Ticuș Gheorghe pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 17 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin se circuitul substanțelor narcotice sau celor similare lor, pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat procurorul a susținut următoarele:

- în procesul penal, instanța ilegal a încetat procesul penal pornit în baza art. 27,145 alin.(1) Cod penal și a stabilit o pedeapsă prea blândă pe episoadele prevăzute de art. 287 alin. (3), 349 alin. (1) (două episoade), 349 alin. (11) (două episoade), 287 alin. (1), 217alin. (3) lit. c), e) Cod penal;

- instanța prea blând a cumulat pedepsele în temeiul art. 84 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu 7 ani închisoare și prea blând a cumulat parțial, prin prisma art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite lui Ticuș Gheorghe, prin sentința Judecătorei Căușeni din 22 aprilie 2013 (condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de 5 ani), stabilindu-i definitiv pedeapsa cu închisoare pe o durată de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circuitul substanțelor narcotice, pe un termen de 5 ani;

- instanța de judecată cert a dovedit intenția lui Ticuș Gheorghe, de a-1 omorî pe Țurcanu Igor, or, poziția instanței precum că în acțiunile inculpatului lipsește caracterul infracțional al faptei prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, acțiunile acestuia constituind contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, este combătută prin următoarele probe cercetate în instanță și anume, potrivit procesului-verbal de audiere, a părții vătămate Țurcanu Igor, administrat în ședința de judecată, în legătură cu imposibilitatea de a-i asigura prezența, ultimul a declarat că, la data de 07.05.2014, Gheorghe Ticuș l-a maltratat și la amenințat cu omorul;

- intenția lui Ticuș Gheorghe de a-1 omorâ pe Țurcan Igor, a fost dovedită și acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal;

- referitor la personalitatea inculpatului, pe lângă istoricul infracțional din trecut, mai este de menționat că la acel moment pe rolul Judecătorei Căușeni se află încă o cauză penală în privința lui Ticuș Gheorghe, pornită în baza art. 27, 145 Cod penal;

3.2 Inculpatul Ticuș Gheorghe, invocând ilegalitatea sentinței a solicitat casarea acesteia ca ilegală și neîntemeiată și pronunțarea deciziei prin care să fie achitat pe motiv că în acțiunile sale nu este componentă de infracțiune.

În motivarea poziției sale, inculpatul a expus următoarele:

- în baza art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei prin sentința Judecătorei Căușeni din 22.04.2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, tip semiînchis. Astfel, inculpatul Ticuș Gheorghe indicat faptul că nu este de acord cu pedeapsa și încadrarea juridică pe motiv că nu a comis asemenea infracțiuni, toate fiind încadrate pe motiv că anterior a avut conflicte cu poliția IP Căușeni;

- în ședința instanței de apel din data de 22.05.2018, inculpatul Ticuș Gheorghe a înaintat o cerere prin care a indicat că își retrage cererea de apel depusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, a fost admisă cererea de retragere a apelului înaintat de inculpatul Ticuș Gheorghe și încetată procedura de apel.

De asemenea a fost admis apelul procurorului în Procuratura raionului Căușeni, Alexandru Sorocean, declarat împotriva sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Căușeni) din 02 iunie 2017, sentința casată și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Ticuș Gheorghe a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip închis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, (epizodul din 07.05.2014), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (11) Cod penal, (epizodul din 07.05.2014), s-a

stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, (epizodul din 30.07.2014), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute, de art. 287 alin. (3) Cod penal, (epizodul din 18.10.2013), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, (epizodul din 25.02.2014), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (11) Cod penal, (epizodul din 06.08.2014 Penitenciarul nr.13), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Ticuș Gheorghe, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, (epizodul din 29.04.2015, Penitenciarul nr.13), s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin se circuitul substanțelor narcotice sau celor similare lor, pe un termen de 5 ani.

Prin prisma prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul parțial s-a stabilit lui Ticuș Gheorghe pedeapsa cu închisoare, pe un termen de 14 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin de circuitul substanțelor narcotice sau celor similare lor, pe un termen de 5 ani.

Prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin noua sentință de adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 22.04.2013, (în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal de 5 ani închisoare, cu suspendare pe un termen de 5 ani) și s-a stabilit lui Ticuș Gheorghe pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita careva activități ce țin se circuitul substanțelor narcotice sau celor similarelor, pe un termen de 5 ani.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1 În motivarea soluției emise, cu referire la cererea inculpatului Ticuș Gheorghe de retragere a apelului depus de inculpat, instanța de apel a considerat că cererea de retragere a apelului este făcută în conformitate cu prevederile art. 407 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat. Retragerea trebuie să fie făcută de apelant, constatând că această retragere a apelului nu încalcă drepturile și libertățile legale ale părților la proces. În ședința instanței de apel, inculpatul Ticuș Gheorghe a declarat că decizia de a retrage apelul îi aparține lui, această cerere este înaintată anume de dânsul, fără a fi supus unor presiuni, el deliberat a luat această decizie.

Concomitent instanța de apel a indicat că instanța de fond a ajuns eronat la concluzia că fost procesul penal intentat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, (episodul din 07.05.2014), în privința lui Ticuș Gheorghe, urmează a fi încetat pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional și că procesul contravențional în baza art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, în privința lui Ticuș Gheorghe, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, or, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că prima instanță a conchis eronat asupra soluției indicate mai sus, deoarece aceasta nu a ținut cont în totalitate de prevederile art. 101 alin. (1), 384, alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1-4, 394 alin. (1). pct. 1, 2, 4, 5 Cod de procedură penală.

Instanța de apel susținând că a analizat și a apreciat probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat următoarele:

Ticuș Gheorghe, la data de 07.05.2014 în jurul orei 17:30 fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în centrul XXXXX, la intersecția străzilor XXXXX, având intenția de a-1 omorî pe cet. Țurcanu Igor cu care se afla în relații ostile, cu scop de răzbunare, s-a apropiat de acesta și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului și a corpului. Continuându-și acțiunile infracționale, în timp ce Țurcanu Igor se spăla pe față de sânge s-a apropiat de acesta și exprimându-se cu cuvinte necenzurate și amenințări cu omorul, i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea gambei piciorului stâng. În urma loviturii aplicate lama cuțitului de bucătărie s-a rupt și a căzut jos. Profitând de acest fapt Țurcanu Igor a reușit să fugă și să traverseze strada. Ticuș Gheorghe dorind să-și realizeze intenția infracțională a alergat după

Țurcanu Igor, însă nu a putut să-și ducă intenția infracțională până la capăt din cauza intervenirii polițistului Anatolie Damian, care i-a curmat acțiunile infracționale.

Astfel, Ticuș Gheorghe, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, tentativa de omor, manifestată prin acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului, dacă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod Procedură Penală și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe inculpat.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul a indicat că recunoaște vina parțial, episodul ce vizează tentativa de omor, nu o recunoaște, precizând că a avut conflict cu partea vătămată.

Analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neveridice în partea în care inculpatul nu recunoaște tentativa de omor, or, inculpatul a oferit aceste declarații în sensul de a se eschiva de la răspunderea penală, mai mult, instanța de apel a apreciat că declarațiile inculpatului pe acest episod sunt combătute prin probele de la materialele cauzei.

Instanța de apel a considerat că culpa inculpatului este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Țurcanu Igor, care au fost apreciate ca parțial fiind veridice, în acest context, instanța a indicat că deși partea vătămată în ședința de judecată, relevă circumstanțele imputate inculpatului înaltă formă, culpa inculpatului în comiterea tentativei de omor, este demonstrată prin probele ce vor fi analizate în continuare, care coroborează între ele, parțial cu declarațiile părții vătămate, dar și a inculpatului, cum sunt, declarațiile părții vătămate Damian Anatolie, șef serviciu patrulare IP Căușeni, declarațiile martorilor Colun Ion, Sarev Andrei, Stamati Larisa, Ilieș Petru, Caraman Igor.

Instanța de apel analizând declarațiile martorilor enunțați mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Co de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente, necesar fiind de reținut că unii din martori, care în ședința de judecată nu țineau minte toate circumstanțele, au susținut integral declarațiile oferite la urmărirea penală, mai mult, instanța

de apel, a susținut că declarațiile martorilor coroborează între ele și indică cu certitudine la faptul că Ticuș Gheorghe a comis tentativa de omor.

De asemenea instanța de apel a considerat că vina inculpatului în comiterea tentativei de omor mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.05.2014, (f.d.8-9); procesul-verbal de ridicare (f.d. 64); discul CD cu secvențele video de la 07.05.2014 în timpul reținerii lui Ticuș Gheorghe (f.d. 68); raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 08.05.2014 f.d. 140); proces-verbal de ridicare din 08.05.2014 și procesul verbal de examinare a obiectului (f.d. 144-145); corpurile delictive ce se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Căușeni (f.d. 148-149); raport de expertiză nr.046 din 15 mai 2014 (f.d.168-170); raportul de expertiză trasologică din 16.05.2014 (f.d. 181-182); tabelul fotografic, anexă la procesul de expertiză nr. 51 din 16 mai 2014 (f.d.183-185); procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii efectuat cu martorul Caraman Igor (f.d. 191-195); raport de expertiza medico-legală (biologică) nr. 447 din 29.05.2014 (f.d. 219-220); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive: lama de cuțit și mânerul de la cuțit, (f.d. 223-225).

Astfel instanța de apel, analizând sistemul de acte și documente acumulate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor legale, pertinente, utile, consecvente, care cumulate, indică cu certitudine asupra faptului că Ticuș Gheorghe, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, tentativa de omor, manifestată prin acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului, dacă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. În acest context, se atestă că acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre lipsirea de viață a părții vătămate, care nu s-au produs din motive independente de voința inculpatului.

Instanța de apel a susținut că a stabilit latură subiectivă a tentativei de omor săvârșită de Ticuș Gheorghe, fiind intenția directă a inculpatului față de moartea părții vătămate, precum și conștientizarea lui că cauzează părții vătămate dureri intense, stabilind că intenția inculpatului și rezultatul acesteia a fost curmată prin intervenția polițistului Damian Anatolie.

Referitor la episoadele ce vizează infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (3), 349 alin. (1) (două episoade), 349 alin. (1¹) (două episoade), 287 alin. (1), 217 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, instanța de apel a indicat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

În opinia instanței de apel, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel reținându-se din materialele dosarului că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, însă la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu ținut cont de scopul stabilit le legiuitor la art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate se demonstrează prin declarațiile martorilor audiați în cadrul procesului penale, care coroborează între ele și indică indubitabil că inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art.349 alin. (1) și art.349 alin. (1¹) Cod penal. Mai mult, culpa inculpatului în comiterea acestor infracțiuni mai este demonstrată și prin probele scrise prezente la materialele cauzei, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.05.2014, cu planșa fotografică (f.d.8-9); procesul-verbal de examinare corporală și foto-tabel la această acțiune procesuală (f.d. 15-16); raport de expertiză medico-legală nr. 82/D din 12.05.2014 (f.d. 23); procesul-verbal de examinare corporală și foto-tabel la această acțiune procesuală (f.d. 30-31); raport de expertiză medico-legală nr. 159 din 08.05.2014 (f.d. 37); procesul-verbal de ridicare (f.d. 61); procesul-verbal de ridicare (f.d. 64); procesul-verbal de ridicare (f.d. 67); discul CD cu secvențele video de la 07.05.2014 în timpul reținerii lui Ticuș Gheorghe (f.d. 68); raport de expertiză medico-legală nr. 209 din 07.05.2014 (f.d. 81); raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 08.05.2014 (f.d. 140); proces-verbal de ridicare din 08.05.2014 și procesul verbal de examinare a obiectului (f.d. 144-145); corpurile delictive ce

se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Căușeni (f.d. 148-149); raport de expertiză nr.046 din 15 mai 2014 (f.d.168-170); raportul de expertiză trasologică din 16.05.2014 (f.d. 181-182); tabelul fotografic, anexă la procesul de expertiză nr.51 din 16 mai 2014 (f.d.183-185); procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii efectuat cu martorul Caraman Igor (f.d. 191-195); raport de expertiza medico-legală (f.d.219-220); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive: lama de cuțit și mânerul de la cuțit,(f.d. 223-225).

Analizând sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, relevanței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor legale, fiind în coroborarea, cât și cu declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați, din ce rezultă că inculpatul Ticuș Gheorghe, în circumstanțele expuse, a săvârșit faptele prejudiciabile, împotriva persoanelor cu funcție răspundere-colaboratorilor de poliție, care îi curmau acțiunile infracționale. Acțiunile inculpatului Ticuș Gheorghe au fost manifestate prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție ie răspundere, colaboratorului de poliție Gîrjev Vitali, prin acte de violență față de colaboratorul de poliție Damian Anatoli, cât și prin amenințarea cu răfuiala fizică a acestora și familiilor lor, amenințarea cu moartea, în timp ce colaboratorii de poliție întreprindeau acțiuni pentru curmarea acțiunilor antisociale.

Aceste acțiuni ale inculpatului Ticuș Gheoghe, instanța de apel le-a clasificat juridic în baza art. 349 alin. (1) și alin. (1¹) Cod penal, amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, a persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu, și aplicarea violenței nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu. Prin urmare, acțiunile inculpatului Ticuș Gheorghe, față de colaboratorii de poliție, părțile vătămate, Gîrjev Vitali și Damian Anatolie, s-au manifestat și prin aplicarea actelor de violență, soldate cu vătămare corporală neînsemnată, în scopul sistării activității lor de serviciu. Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, deoarece inculpatul Ticuș Gheorghe înțelegea că, acțiunile sale sunt împotriva colaboratorilor poliției, persoane cu funcție de răspundere, cât și rudele lor apropiate ale acestora, în scopul sistării activității lor de serviciu,

în legătură cu participarea la curmarea și prevenirea comportamentului său antisocial.

Cu referire la episodul din 18.10.2014, ne cătând la declarațiile oferite de inculpat, instanța de apel a enunțat că culpa acestuia în comiterea infracțiunii ce vizează acest episod, este demonstrată prin declarațiile părților vătămate Sarev Alexandru și Cozei Parascovia, precum și a martorilor Paniș Natalia și Preguza Simion Nicolae. În această ordine de idei, instanța de apel analizând declarațiile indicate mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile consecvente, mai mult considerând că, declarațiile martorilor și a părților vătămate, coroborează între ele, din care rezultă că inculpatul Ticuș Gheorghe, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal. Instanța de apel a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșe fotografice (f.d. 13-14); raportul de expertiză medico-legală nr.233/D din 25.12.2013 (f.d.42); raportul de expertiză medico-legală nr.234/D din 25.12.2013 (f.d.43); procesele-verbal de confruntare din 27.12.2013, între Sarev Alexandru și Preguza Simion și între Paniș Natalia și Preguza Simion, care au confirmat circumstanțele factice, privind acțiunile inculpatului Ticuș Gheorghe la 18.10.2013, (f.d.80-85). 102. Astfel, instanța de apel apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile, instantaneu, coroborând cu declarațiile martorilor și a părților vătămate.

Din probele analizate și apreciate mai sus, instanța de apel a atestat că semnele calificative, indicate mai sus, a huliganismului agravat în acțiunile inculpatului Ticuș Gheorghe, fiind stabilit cu certitudine că, acesta, în circumstanțele expuse mai sus, în loc public, în or. Căușeni, str. Renașterii, conștientizând că încalcă grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, inclusiv, victimele Sarev Alexandru, Cozei Parascovia, cât și martorii Paniș Natalia, Preguza Simion, cu cinism și obraznicie deosebită, încălcând regulile morale, le-a adresat cuvinte vulgare, batjocoritoare care le-au lezat onoarea și demnitatea, trezind

indignarea acestora, care sunt persoane cu vârstă înaintată, intenționat a aplicat față de Sarev Alexandru, cu aplicarea unei bâte din lemn, cât și față de Cozei Parascovia, îmbrâncind-o, violență fizică, soldată cu vătămări corporale neînsemnate. Astfel, în opinia instanței de apel, acțiunile lui Ticuș Gheorghe întemeiate au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism, obraznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Cu referire la episodul din 30.07.2014, ce vizează săvârșirea acțiunilor prejudiciabile împotriva procurorului în Procuratura r-lui Căușeni, Aurel Postica, instanța de apel a reținut că în pofida faptului că inculpatul a refuzat să facă declarații pe acest episod, vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin declarațiile părții vătămate, Postica Aurel, procuror în Procuratura r-lui Căușeni, și declarațiile martorului Diacenco Vitalie, inspector al escortei în cadrul IP Căușeni.

Instanța de apel, analizând aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din care se atestă cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal, or, Ticuș Gheorghe a săvârșit fapta prejudiciabilă, împotriva persoanei cu funcție de răspundere, procurorului în Procuratura raionului Căușeni, Aurel Postica, care participa în calitate de acuzator de stat într-o cauză penală în privința inculpatului iar acțiunile acestuia au fost realizate prin amenințări cu răfuiala fizică, cu moartea, în scopul sistării activității de serviciu a procurorului și schimbării caracterului ei în interesul său, prin urmare acțiunile inculpatului întemeiate au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi, amenințarea cu moartea, a persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință. Amenințarea a constat în influență psihică asupra persoanei, care, în cazul concret, a fost din partea inculpatului Ticuș Gheorghe, reală și autentică, or, inculpatul, având un bogat istoric infracțional, fiind anterior condamnat pentru infracțiuni cu aplicarea violenței, fiind predispus pentru săvârșirea faptelor prejudiciabile, a creat părții vătămate, procurorului Aurel Postica, după cum a declarat acesta în ședința de judecată, o stare de neliniște, îngrijorare pentru sine.

Cu referire la episodul din 06.08.2014, ce ține de aplicarea actelor de violență împotriva supraveghetorului Penitenciarului nr.13 mun. Chișinău, Ghenciu Sergiu, instanța de apel a stabilit că inculpatul Ticuș Gheorghe a pledat nevinovat, iar culpa lui este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Ghenciu Sergiu, angajat al P-13 în calitate de supraveghetor precum și prin declarațiile martorilor Popa Valeriu, Cornei Eugen, Aga Serghei, Iacobina Serghei Serghei, supraveghetori în Penitenciarul-13, mun. Chișinău. Mai mult, vina lui Ticuș Gheorghe, pe acest episod mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum sunt: comunicatul special al șefului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, adresat Procuraturii sectorului Centru, mun. Chișinău, referitor la incidentul din penitenciar , în cadrul căruia, inculpatul Ticuș Gheorghe, a agresat fizic colaboratorii penitenciarului (f.d. 14); procesul verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 05.09.2014 (f.d.33); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a discului cu înregistrarea video (f.d.58,59); discul cu înregistrarea video a incidentului din penitenciarul nr.13 Chișinău, din 06.08.2014 (f.d.60); procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.61), care a fost recunoscut corp delict și anexat la cauza penală(f.d.63).

Acțiunile inculpatului Ticuș Gheorghe au fost manifestate prin acțiuni de aplicare a violenței nepericuloase pentru viața părții vătămate, în scopul sistării activității de serviciu, în timp ce Ghenciu Serghei și alți supraveghetori ai penitenciarului întreprindeau acțiuni pentru a curma acțiunile ilegale ale lui Ticuș Gheorghe și altă persoană deținută în penitenciar. Astfel, în opinia instanței de apel, acțiunile inculpatului just au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative, aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu.

Cu referire la episodul din 25.02.2014, ce ține de săvârșirea acțiunilor huliganice în incinta Școlii Profesionale din or. Căușeni, instanța de apel a reținut că vina inculpatului pe acest episod este demonstrată prin declarațiile părții vătămate, Bulgac Vasile, maestru la Școala Profesională din XXXXX și declarațiile martorilor Amariei Sergiu, Bulat Petru și Gargalic Maxim.

Analizând și apreciind prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate, dar și a martorilor audiați, sunt utile, consecvente, pertinente și

veridice, care coroborează între ele, și combat argumentele inculpatului, indicând că vina acestuia pe acest episod a fost pe deplin dovedită iar în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele calificative, al huliganismului, fiind stabilit cu certitudine că inculpatul Ticuș Gheorghe, în loc public, în incinta Școlii Profesionale din XXXXX, conștientizând că, încalcă grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, inclusiv, elevi, maiștri, sistând lecțiile, încălcând demonstrativ regulile morale, cu cinism și obraznicie deosebită, i-a adresat maistrului Bulgac Vasile cuvinte vulgare, batjocoritoare, l-a amenințat cu răfuiala fizică, lezându-i onoarea și demnitatea, trezindu-i adâncă indignare. Prin urmare, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287alin. (1) Cod penal, pe semnele calificative, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicare violenței asupra persoanei, acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc prin cinism și obraznicie deosebită.

Cu referire la episodul din 29.04.2015, ce vizează încrimnarea faptei prejudiciabile ce ține de circulația circumstanțelor narcotice, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului iar în pofida faptului că acesta nu recunoaște vinovăția, probele administrate pe acest episod, confirmă vinovăția ultimului și anume, prin declarațiile martorului Scutari Mihail, fost colaborator al P-13 Chișinău, declarațiile martorilor Scutari Miahil, Popa Iurie, Cornei Eugeniu, Ciloci Iurie, Diacenco Vitalie, Ciobanu Victor și Comarov Alexandr.

Analizând și apreciind aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat aceste declarații ca fiind utile, reale, consecvente și în coroborare atât între ele, cât și cu sistemul de acte și documente dobândite și administrate în cadrul urmăririi penale, cum sunt: procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 13.05.2015 (f.d.4); procesul-verbal de percheziție din 29.04.2015 (f.d.7); cartelă Moldcell și un sticher de la încărcător de la telefonul mobil (f.d.9-10 și 14); procesele-verbale de constatare a declarațiilor Scutari Mihail, Popa Iurie, Ciobanu Victor, Diacenco Vitalie, Tucuș Gheorghe, (f.d. 15-19); raportul de expertiză nr. 4043 din 12.05.2015 (f.d.24-26).

Instanța de apel, apreciind și analizând sistemul de acte și documente menționate supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor legale, fiind

pertinente, concludente, care coroborează cu declarațiile martorilor indicați supra.

La caz, instanța de apel a conchis că din probele administrate pe acest episod, s-a stabilit indubitabil că inculpatul Ticuș Gheorghe, în circumstanțele expuse în actul de învinuire, fiind escortat din izolatorul IP Căușeni în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, a transportat în geanta cu lucruri personale, în ciorapi, substanțe narcotice (marijuană uscată) în proporții mari. Instanța de apel a opinat că acțiunile inculpatului, întemeiat au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. c) și e) Cod penal, pe semnele calificative, circulația ilegală a substanțelor narcotice, manifestată prin transportarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare, pe teritoriul penitenciarului, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă. În acest context, instanța de apel a susținut că nu poate fi reținută versiunea inculpatului înaintată în instanța de fond, precum că nu cunoaște proveniența substanțelor narcotice depistate de către supraveghetorii penitenciarului, în geanta cu lucruri personale, cât și acuzațiile aduse de către inculpat, precum că, geanta sa cu lucrurile personale, a fost verificată în lipsa sa, or, din probele analizate și apreciate mai sus se atestă contrariul, martorii Ciobanu Victor și Diacenco Vitalie, colaboratorii serviciului escortă IP Căușeni, au relatat că la escortarea inculpatului Ticuș Gheorghe din izolatorul or. Căușeni, lucrurile personale ale acestuia, nu au fost verificate minuțios, iar martorii Ciloci Iu., Popa Iu., Scutari M., Comarov A., au confirmat în ședința de judecată că, la escortarea inculpatului în P-13 Chișinău, câinele instruit pentru căutarea substanțelor stupefiante și narcotice, a reacționat, mirosind mai minuțios geanta cu lucrurile personale ale lui Ticuș Gheorghe, iar ultimul avea un comportament straniu, era agitat, ceea ce a servit drept un motiv, pentru o verificare minuțioasă, în reziliat, fiind depistate substanțele narcotice în ciorapi. În continuare, instanța de apel a considerat că prima instanță deși a încadrat corect acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, dar și de art. 61 Cod penal, din care considerent, apelul acuzatorului de stat poartă un caracter întemeiat.

Instanța de apel a menționat că la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Ticuș Gheorghe, a ținut cont pe deplin de prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele reale și personale, iar toate acestea fiind cumulate au indicat că reeducarea lui Ticuș Gheorghe, este posibilă doar cu izolarea lui reală de libertate. De asemenea instanța de

apel a dat apreciere materialului caracteristic în privința inculpatului. Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit faptele penale, conform prezentei cauze, inclusiv și din categoria celor grave și deosebit de grave, cu aplicarea violenței, dându-și seama de caracterul prejudiciabil ale acestora, a prevăzut urmările faptelor prejudiciabile și le-a admis în mod conștient. Nu a recunoscut vinovăția și nu a contribuit la stabilirea adevărului

Astfel, găsim-l vinovat pe Ticuș Gheorghe de săvârșirea infracțiunilor incriminate, soluționând chestiunea cu privire la tipul și mărimea pedepsei care urma a fi stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță a aplicat o pedeapsă pre blândă pentru infracțiunile de care l-a recunoscut culpabil, totodată, fiind declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, instanța de apel la stabilirea pedepsei a susținut că a luat în calcul prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, ținându-se cont de faptul că conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, pedeapsa trebuie să fie legală, personală, aplicativă și moralizatoare, egală pentru toți infractorii și inevitabilă.

De asemenea instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi supus pedepsei celei mai aspre cu închisoare, în limita sancțiunilor articolelor corespunzătoare, or, pedeapsă penală cu închisoare, este una echitabilă și care îi va impune inculpatului Ticuș Gheorghe, lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile săvârșite și să realizeze celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal), or, anume prin aplicarea pedepsei indicate va fi asigurat scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 19 iunie 2018, au declarat recursuri ordinare:

- avocatul Lupea Georgeta, în numele inculpatului Ticuș Gheorghe, la 05 iulie 2018;
- inculpatul Ticuș Gheorghe, la 05 iulie 2018;
- partea vătămată Țurcanu Igor, la 04 iulie 2018.

5.1 Avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Ticuș Gheorghe, a indicat în calitate de temeiuri de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel ca ilegală și neîntemeiată și pronunțarea unei decizii prin care cauza să

fie remisă la rejudecare sau menținerea sentinței primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În motivarea cererii sale, avocatul Lupea Georgeta a expus următoarele:

- nu este de acord cu decizia instanței de apel în sensul încadrării acțiunilor lui Ticuș Gheorghe în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de omor;

- vinovăția acestuia, nu a fost stabilită, în afara unor dubii rezonabile, or, intenția lui Ticuș Gheorghe de a-l lipsi pe Țurcan Igor, de viață, nu a fost dovedită în ședința de judecată;

- nu au fost administrate probe, care să ateste intenția lui Ticuș Gheorghe de a-l lipsi de viață pe Țurcanu Igor;

- reieșind din circumstanțele incidentului între Ticuș Gheorghe și Țurcanu Igor, pe fundalul relațiilor neprielnice care durau în timp de 7 ani, situația în care Țurcan Igor nu se apăra activ de acțiunile violente ale inculpatului, cel din urmă, având așa o armă ca cuțitul, avea posibilitate reală să-i aplice lovituri în organele vitale, dacă a-r fi avut scopul să-l omoare, dar i-a aplicat doar o lovitură în picior, soldată cu vătămare ușoară;

- când Ticuș Gheorghe alerga din urma pătimitului, nu se poate afirma cu certitudine că, acesta îl urmărea cu scopul de a-l omorî, or, dânsul nu mai avea cuțitul cu sine, iar împrejur se aflau cetățeni, colaboratori de poliție, inculpatul fiind conștient că v-a avea posibilitate să-și realizeze în continuare careva intenții criminale, dacă admitem poziția învinuirii;

- cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, în special, anturajul, locul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea răni, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei, vorbesc despre faptul că, Ticuș Gheorghe nici nu a urmărit să săvârșească omorul lui Țurcan Igor, iar intenția lui a fost de a-i cauza vătămări corporale ușoare;

- în acțiunile inculpatului lipsește caracterul infracțional al faptei, acțiunile acestuia constituind contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

5.2 Inculpatul Ticuș Gheorghe, fără a indica unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței. A menționat că nu a avut

intenția de al omorî pe Țurcanu Igor. Anterior a avut conflicte cu acesta dar nu a dorit niciodată să-l omoare. A susținut că Țurcanu Igor în instanța de apel nu a fost de acord cu apelul procurorului deoarece inculpatul avea posibilitatea reală de al omorî însă nu a dorit acest lucru, de asemenea declarând că nu a văzut în mâna lui Ticuș Gheorghe, careva obiecte în special, cuțit. Nu poate fi condamnat la așa termen de mare doar pe presupuneri.

5.3 Partea vătămată Țurcanu Igor, de asemenea fără a indica unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat anularea deciziei instanței de apel, deoarece în opinia acestuia decizia nu corespunde adevărului, concomitent menționând necesitatea de a examina materialele cauzei și de a emite o decizie corectă.

În susținerea poziției a expus următoarele:

- la poliție a semnat declarațiile sale, însă nu a citit ce a scris ofițerul;
- la Judecătoria Căușeni, nu a fost să facă declarații dar a fost la Curtea de Apel, Chișinău, unde a confirmat că dacă Ticuș Gheorghe avea intenție de omor atunci el avea posibilitate reală să o facă, deoarece este mai înalt și mai puternic decât el, însă acest lucru nu s-a întâmplat. De asemenea a declarat că nu a văzut la Ticuș Gheorghe în mână cuțit sau alte obiecte. Acest lucru la poliție i l-a comunicat ofițerul deoarece zgârietura de pe picior putea fi formată de un obiect înțepător;

- nu poate fi de acord cu hotărârea instanței de apel, deoarece e mai mult o răzbunare din partea declarațiilor poliției, care au interogat martorii care au văzut conflictul așa cum au dorit;

- personal declară că a avut posibilitate reală să fugă sau să se ducă, sau să strige, să ceară ajutor, dar nu a făcut acest lucru deoarece pentru el nu a fost un pericol de moarte;

- susține că am mai avut anterior conflicte cu Ticuș Gheorghe și dacă avea intenție să-l omoare, găsea el locul și timpul potrivit, însă conflictul nostru a avut loc în public.

6. Asupra recursurilor ordinare declarate, a depus referință procurorul în secția reprezentare învinuire în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, inadmisibilității recursurilor ordinare înaintate, ca fiind vădit neîntemeiate, din considerentele că activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu

este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare declarate, este lipsită de orice suport legal. Motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, respectiv hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7.1 În conținutul recursului declarat de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Ticuș Gheorghe, a fost indicat în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicitând în acest sens, casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal lărgit, cercetând argumentele avocatului Lupea Georgeta, selectate în esență, precum că: *„vinovăția inculpatului, nu a fost stabilită, în afara unor dubii rezonabile, or, intenția lui Ticuș Gheorghe de a-l lipsi pe Țurcan Igor, de viață, nu a fost dovedită în ședința de judecată; nu au fost administrate probe, care să ateste intenția lui Ticuș Gheorghe de a-l lipsi de viață pe Țurcanu Igor; când Ticuș Gheorghe alerga din urma pătimitului, nu se poate afirma cu certitudine că, acesta îl urmărea cu scopul de a-l omorî, or, dânsul nu mai avea cuțitul cu sine, iar împrejur se aflau cetățeni, colaboratori de poliție, inculpatul fiind conștient că v-a avea posibilitate să-și realizeze în continuare careva intenții criminale, dacă admitem poziția învinuirii”*, atestă că recurența

exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea condamnării inculpatului pentru tentativa de omor.

Cercetând respectivul argument, în raport cu temeiurile de drept invocate, Colegiul penal i-a în considerare faptul că, instanța de apel în vederea stabilirii vinovăției lui Ticuș Gheorghe pe acest capăt de învinuire a constatat, a cercetat și a redat în decizie că, vina inculpatului în comiterea tentativei de omor este demonstrată prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.05.2014, (f.d.8-9); procesul-verbal de ridicare (f.d. 64); discul CD cu secvențele video de la 07.05.2014 în timpul reținerii lui Ticuș Gheorghe (f.d. 68); raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 08.05.2014 f.d. 140); proces-verbal de ridicare din 08.05.2014 și procesul verbal de examinare a obiectului (f.d. 144-145); corpurile delictive ce se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Căușeni (f.d. 148-149); raport de expertiză nr.046 din 15 mai 2014 (f.d.168-170); raportul de expertiză trasologică din 16.05.2014 (f.d. 181-182); tabelul fotografic, anexă la procesul de expertiză nr. 51 din 16 mai 2014 (f.d.183-185); procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii efectuat cu martorul Caraman Igor (f.d. 191-195); raport de expertiza medico-legală (biologică) nr. 447 din 29.05.2014 (f.d. 219-220); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive: lama de cuțit și mânerul de la cuțit, (f.d. 223-225), precum și declarațiile inițiale a părții vătămate, Țurcanu Igor, instanța de recurs considerând oportun de a l-re reda desfășurat, așa cum au stabilite de instanța de apel, care a indicat clar că: „ ... *Ajungând aproape de el, Ticuș Gheorghe, fără a spune ceva, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, de la care el, a căzut jos; ... a observat că spre el, iar se îndrepta Gheorghe Ticuș, care avea într-o mână un cuțit de bucătărie și exprimându-se în adresa lui cu cuvinte necenzurate, îl amenința cu omorul. Atunci, conștientizând că, nu va reuși să fugă, a încercat să iasă din automobil pe ușa de vizavi, însă nu a reușit, deoarece Gheorghe Ticuș l-a apucat de haine și îl trăgea spre el. La un moment, când a încercat să iasă pe ușa cealaltă, a fost lovit în piciorul stâng cu cuțitul, apoi totuși a ieșit din automobil și a traversat strada spre buticurile cu flori. Gheorghe Ticuș s-a luat din urma lui, însă nu l-a ajuns din urmă, deoarece s-a implicat polițistul Damian Anatoli, căruia Ticuș Gheorghe i-a aplicat câteva lovituri în corp, apoi la fața locului a sosit un automobil al poliției și ulterior, ultimul a fost reținut și transportat la IP Căușeni, iar el, a fost dus la spital cu automobilul lui Petru”.*

Astfel, instanța de apel, analizând probatoriul respectiv prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, le-a acordat aprecierea ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor legale, pertinente, utile, consecvente, și care în cumul indică cu certitudine asupra faptului că Ticuș Gheorghe, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, tentativa de omor, manifestată prin acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului, dacă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

În acest context, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre lipsirea de viață a părții vătămate, care nu s-au produs, din motive independente de voința inculpatului. Instanța de apel de asemenea a stabilit că latură subiectivă a tentativei de omor săvârșită de Ticuș Gheorghe, a fost intenția directă a inculpatului față de moartea părții vătămate, precum și conștientizarea lui că cauzează părții vătămate dureri intense, stabilind că intenția inculpatului și rezultatul acesteia a fost curmată prin intervenția polițistului Damian Anatolie.

Cu referire la alegația avocatului Lupea Georgeta, precum că: „în acțiunile inculpatului lipsește caracterul infracțional al faptei, acțiunile acestuia constituind contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional”, Colegiul penal de asemenea o respinge ca fiind eronată, reiterând faptul că instanța de apel a examinat cauza inclusiv și prin prisma poziției primei instanțe care a recalificat învinuirea pe respectivul capăt, din art. 27, 145 alin. (1) Cod penal în art. 78 alin. (2) Cod contravențional, hotărârea cărei a fost casată, instanța de apel expunându-se asupra acestui aspect inclusiv prin motivarea reținută de către instanța de recurs la pct. 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește nefiind necesară reiterarea acesteia din motivul temeiniciei, chestiune care vine și în corespundere cu practica judiciară constantă a CtEDO, la caz fiind oportună menționarea cauzei Albert c. României din 16.02.2010.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul penal lărgit menționează că, temeiul respectiv este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din

punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală invocat de avocatul inculpatului, Colegiul penal largit evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar în cazul supus judecării avocatul își exprimă dezacordul și cu neîntrunirea elementelor tentativei de omor și anume a intenției, fapt care atrage după sine achitarea, constituind temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, asupra căruia Colegiul penal largit s-a expus supra.

Prin urmare, în situația dată rămâne incertă poziția avocatului inculpatului, or, ultimul declarând că inculpatul nu este vinovat deoarece nu a avut intenția și acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, fapt care duce la achitare, și concomitent solicită recalificarea acțiunilor acestuia în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care fac referință avocatul inculpatului, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

În concluzie, raportând temeiurile de drept indicate de către avocatul Lupea Georgeta cu argumentarea adusă, Colegiul penal largit stabilește netemeinicia acestor, or, instanța de apel la judecarea cauzei a acordat deplină eficiență normelor procesual-penale ce guvernează cauza, a stabilit fapta inculpatului, încadrarea integrală în norma penală - tentativa de omor, precum și vinovăția acestuia prin prisma probelor cercetate și apreciate în ședința instanței de apel, astfel, Colegiul penal conchide că argumentele avocatului sunt declarative și nesusceptibile de a impune necesitatea cazării deciziei, deoarece aceasta cuprinde motivele pe care s-a întemeiat soluția, fapta a fost încadrată juridică corect, de asemenea instanța de apel stabilind că în acțiunile inculpatului au fost regăsite elementele tentativei de omor.

Astfel, motivele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Ticuș Gheorghe, Colegiul penal largit le apreciază ca neîntemeiate, în mare parte contrare conținutului deciziei instanței de apel.

7.2. Examinând recursul inculpatului Ticuș Gheorghe, prin care fără a indica unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

Analizând motivele invocate în recurs, prin care inculpatul în esență nu este de acord cu stabilirea de către instanța de apel a intenției acestuia de a comite omorul părții vătămate precum și lipsa unor obiecte la comiterea acestei fapte în special, cuțit, Colegiul penal constată că aceste argumente nu și-au găsit confirmare în raport cu decizia atacată.

Deși se invocă că inculpatul Ticuș Gheorghe nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii tentativei de omor, lipsind, în opinia acestuia, intenția ca element obligatoriu, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia, or, în cursul judecării cauzei au fost cercetate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea tentativei de omor, stabilind inclusiv și realizarea intenției directe, prin aplicarea loviturilor cu cuțitul, chestiune confirmată atât prin probe obiective cât și prin declarațiile concludente a părții vătămate Țurcanu Igor.

Colegiul penal lărgit menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate, corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Ticuș Gheorghe încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la 27, 145 alin. (1) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Ticuș Gheorghe sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate inclusiv și pe art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește din motivul temeiniciei lor.

7.3. Cu privire la recursul părții vătămate Țurcanu Igor, care de asemenea nu a indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând anularea deciziei instanței de apel, deoarece în opinia acestuia decizia nu corespunde

adevărului, concomitent menționând necesitatea de a examina materialele cauzei și de a emite o decizie corectă.

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat în raport cu decizia atacată, conchide că motivele invocate de recurent, precum că: *„la Judecătoria Căușeni, nu a fost să facă declarații dar a fost la Curtea de Apel Chișinău, unde a confirmat că dacă Ticuș Gheorghe avea intenție de omor atunci el avea posibilitate reală să o facă, deoarece este mai înalt și mai puternic decât el, însă acest lucru nu s-a întâmplat; nu a văzut la Ticuș Gheorghe în mână cuțit sau alte obiecte; avut posibilitate reală să fugă sau să se ducă, sau să strige, să ceară ajutor, dar nu a făcut acest lucru deoarece pentru el nu a fost un pericol de moarte”*, se combat însăși prin declarațiile acestuia depuse inițial, declarații care au fost reținute de către instanța de apel, și potrivit cărora: *„... a observat că spre el, iar se îndrepta Gheorghe Ticuș, care avea într-o mână un cuțit de bucătărie și exprimându-se în adresa lui cu cuvinte necenzurate, îl amenința cu omorul. Atunci, conștientizând că, nu va reuși să fugă, a încercat să iasă din automobil pe ușa de vizavi, însă nu a reușit, deoarece Gheorghe Ticuș l-a apucat de haine și îl trăgea spre el. La un moment, când a încercat să iasă pe ușa cealaltă, a fost lovit în piciorul stâng cu cuțitul, apoi totuși a ieșit din automobil și a traversat strada spre buticurile cu flori. Gheorghe Ticuș s-a luat din urma lui, însă nu l-a ajuns din urmă, deoarece s-a implicat polițistul Damian Anatoli”*, care deja în instanța de apel coroborează parțial, ultimul declarând că: *„în timpul loviturilor, inculpatul i-a aplicat lovituri cu cuțitul, dar nu a văzut careva obiecte, nu ține minte unde au apărut leziunile pe piciorul său, să fi vrut inculpatul să-l omoare, îl omora”*.

Astfel, reieșind din analiza declarațiilor date inițial cu poziția părții vătămate la moment care este diametral opusă, se constată că aceasta se contrazice pe sine însuși, fapt ce reprezintă o chestiune inexplicabilă și poate fi înțeleasă numai ca o solicitare de a da o nouă apreciere declarațiilor acestora ce au fost examinate și apreciate ca probă de către instanța de apel la condamnarea inculpatului Ticuș Gheorghe.

Respectiv, Colegiul penal lărgit apreciază critic poziția părții vătămate, prin care solicită reaprecierea propriilor declarații, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în*

limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei.

În ce privește alegațiile recurentului cu privire la lipsa intenției inculpatului de al omorî, Colegiul penal reiterează că decizia instanței de apel conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la condamnarea inculpatului Tucuş Gheorghe pentru tentativa de omor, instanța stabilind clar și explicit constituirea tuturor elementelor respectivei infracțiuni în acțiunile inculpatului, descriind desfășurat motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, constatând, că instanța neîntemeiat a încetat procesul penal intentat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, or, cumulul de probe administrate în speța dată de organul de urmărire penală, cercetate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, confirmă concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Tot aici, instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurenții au invocat temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1)pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursurilor nu au desfășurat pretinsele încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o

simplă enumerare a unor probe și redarea unor circumstanțe subiective care în opinia lor au fost apreciate eronat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de către recurenți în recursurile ordinare declarate ce ar afecta hotărârea atacată sub aspectele invocate, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată, iar recursurile declarate, inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către partea vătămată Țurcanu Igor, de către avocatul Lupea Georgeta în numele inculpatului Ticuș Gheorghe și de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, emisă în cauza penală în privința lui *Ticuș Gheorghe XXXXX*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac